

1.	<p>O abordare comparativă în educația din prezent</p> <p><i>Dorel Ungureanu</i> – prof. univ.dr., șeful departamentului de științele educației, Universitatea de Vest din Timișoara</p> <p>Abstract: În ultimele 2-3 decenii, educația comparativă a avut de înfruntat numeroase critici referitoare la modul învechit de abordare a problemelor noi și a înfruntărilor, fiind încă limitată în a descrie, a prezenta și a compara informații. Totuși, există numeroase persoane care sunt de partea acestei abordări, respingând aceste obiective și susținând modul tradițional, văzând comparația ca pe o metodă indispensabilă.</p> <p>Această controversă e totuși justificabilă de ambele părți, educația comparativă având nevoie de o emancipare, de reconfigurarea identității sale, în concordanță cu noile realități care trebuie, la rândul lor să fie comparate în profunzime.</p> <p>Cuvinte cheie: educație comparativă, probleme, metode</p>
2.	<p>Bune practici europene care permit celor cu abilități scăzute să își îmbunătățească calificările</p> <p><i>Paolo Federighi</i> - prof. dr. h.c., Universityatea din Florența <i>Francesca Torlone</i> - dr., Melius Bologna</p> <p>Abstract : Focusul principal al acestui eseu îl reprezintă identificarea de bune practici care arată modurile în care se poate ajunge la adulții subcalificați, precum și felurile în care aceștia pot fi motivați și sprijiniți, în special dacă nu au atins nivelul 2 din Cadrul European de Calificări. Acesta este în strânsă legătură cu Planul de acțiune pentru Învățarea de-a lungul întregii vieți (Comisia Europeană, 2007). Grupul țintă este format din adulți subcalificați, sau care nu sunt calificați suficient, sau ale căror abilități profesionale sunt învechite, având astfel nevoie să dobândească competențe cheie de-a lungul întregii vieți.</p> <p>Studiul European a intenționat să obțină aceste rezultate prin investigarea bunelor practici deja existente, și anume sprijinirea îmbunătățirii nivelului în cadrul competențelor de bază la adulți, precum și creșterea nivelului de calificare în cazul celor care nu au atins nivelul 2 EQF.</p> <p>Finalul articolului aduce o scurtă analiză a 64 de bune practici din 33 de țări Europene, țări dintre care care un număr de 14 au fost deja analizate prin intermediul Studiului de caz.</p> <p>Cuvinte cheie: abilități de bază, bune practici, calificare, educației</p>
3.	<p>Analiza rolului educației în cadrul recomandărilor UE și directivelor referitoare la societatea europeană bazată pe cunoștințe și impactul lor la nivelul statelor membre</p> <p><i>Mircea Alexiu</i>, - conferențiar dr., Universitatea de Vest, Timișoara <i>Andreea Mitruti</i> - cercetător stagiar, Institutul Român de Educație a Adulților, Timisoara, România <i>Itxaso Tellado</i> - Dr., Universitatea din Barcelona, membru CREA</p> <p>Abstract: Cu toate că la nivel european putem accesa numeroase recomandări și directive europene cu privire la societatea europeană bazată pe cunoaștere, încă ne confruntăm cu excluderea socială, accesul limitat la educație, la servicii de sănătate, rata ridicată a șomajului, participare socială și politică scăzută.</p> <p>Această cercetare analizează rolul educației în cadrul recomandărilor și directivelor europene cu privire la societatea europeană bazată pe cunoaștere și impactul acestora, dar și modul în care excluderea educațională afectează diferite sectoare ale societății, precum: ocuparea forței de muncă, sănătate, locuire și participare politică; și cel fel de resurse educaționale contribuie în a le depăși.</p> <p>Prezentul articol expune rezultatele analizei politicilor, a interviurilor standardizate și a analizei comunicative.</p> <p>Cuvinte cheie: excludere socială, grupuri vulnerabile, educație, incluziune</p>
4.	<p>Dimensiuni europene ale politicilor educaționale din România</p> <p><i>Letitia Trif</i> - Lector univ dr., Universitatea "1 Decembrie 1918" Alba Iulia, România <i>Liana Tăușan</i> - Lector univ. drd., Universitatea "1 Decembrie 1918" Alba Iulia, România</p> <p>Abstract: Realizarea oricărei schimbări la nivel educațional implică cu necesitate stabilirea unor</p>

	<p>politici educaționale care să jaloneze întreaga inovație / reformă din sistemul de învățământ respectiv. În principiu, în structura oricărui sistem de învățământ, respectiv școala, se reflectă structura societății în care ființează. Democratizarea sistemului educativ românesc, ameliorarea calității învățământului, valorizarea rolului social al educației, dezvoltarea valorilor culturale românești, promovarea identității culturii românești în cadrul culturii universale, formarea cetățenilor responsabili, activi, care să contribuie la dezvoltarea unei societăți democratice, sunt obiective prioritare ale politicii educaționale românești, evidențiate după 1990, convergente cu obiectivele dimensiunii europene.</p> <p>Cuvinte cheie: sisteme educaționale, autonomie instituțională, cooperare europeană, mediu de învățare</p>
5.	<p>Inovații ale parteneriatului școală-universitate în programele românești de formare inițială a cadrelor didactice</p> <p><i>Mihaela Miteșcu Lupu</i> - Lector, Dr, Universitatea de Arte "George Enescu" Iași, Romania <i>Eugenia Maria Pașca</i> – Conf.univ.dr., Universitatea de Arte "George Enescu" Iași, Romania</p> <p>Abstract: Considerând o serie de contribuții teoretice la înțelegerea noțiunilor de parteneriat și colaborare în contextul formării inițiale a cadrelor didactice, autorii propun o abordare reflexivă a problematicii managementului organizațional subsumat unui tip particular de sistem de activitate – cel al parteneriatelor universitate-școli de aplicație. Lucrarea prezintă o posibilă abordare inovativă a practicii pedagogice în cadrul sistemului românesc de formare inițială a cadrelor didactice, explorând relațiile acestei posibile inovații cu discursul actual de politică educațională și aspecte de organizare și management al învățării.</p> <p>Cuvinte cheie: colaborare, parteneriat, formare inițială a cadrelor didactice</p>
6.	<p>Sisteme educaționale și evaluarea performanțelor profesorilor preuniversitari – analiză comparativă</p> <p><i>Cristea Lucica (Mitican)</i> - Drd., Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași</p> <p>Abstract: Lucrarea se concentrează asupra analizei comparative a sistemelor educaționale și metodele de evaluare a performanțelor profesorilor preuniversitari, în țări membre OECD. Reformarea sistemelor educaționale, evaluarea educației formale, în general și a performanțelor personalului didactic, în special, fac parte din strategiile de dezvoltare a multor state, printre care se numără și România. Domeniul care prezintă cel mai ridicat grad de interes, în cadrul sistemelor educaționale, este managementul personalului didactic. Formarea inițială și continuă, crearea unor sisteme eficiente de evaluare a performanțelor personalului didactic, constituie preocupări ale cercetătorilor din domeniul științelor educației din multe state.</p> <p>Care sunt metodele de evaluare a profesorilor preuniversitari din statele dezvoltate și cum reușesc aceste metode să ajute la eficientizarea activității acestora? Care sunt deosebirile dintre sistemele de evaluare a profesorilor preuniversitari, din țările cu performanță în educație, și sistemul de evaluare românesc? Sunt întrebări la care textul încearcă să găsească un răspuns.</p> <p>Cuvinte cheie: sistem educațional, evaluare, performanță, standarde, criterii</p>
7.	<p>Definirea culturii învățării: o abordare comparativă</p> <p><i>Alexandru Strungă</i> – preparator universitar, Universitatea din Craiova; student la Masterul European în Educația Adulților organizat de Universitatea de Vest din Timișoara</p> <p>Abstract: Cultura învățării a câștigat o importanță deosebită în educația postmodernă, în special în domeniul educației comparative și continue. În această lucrare, se dorește clarificarea conceptului de cultură a învățării și se propune o nouă perspectivă bazată pe natura inerentă a culturii învățării. În acest context, se propune o analiză a definițiilor actuale ale culturii învățării, precum și elaborarea unui model de înțelegere a culturii învățării. Acest model poate fi folosit în continuare pentru compararea a două sau mai multe culturi ale învățării, cum este cazul celor implicate în educarea seniorilor din Danemarca și România.</p> <p>Cuvinte cheie: cultura învățării, mediu de învățare, cultura inovației, competențe de învățare, educația seniorilor</p>

8.	<p>Începutul carierei pentru absolvenții de științe sociale. O abordare comparativă asupra așteptărilor angajatorilor față de absolvenții de Științe ale Educației, Psihologie și Sociologie</p> <p><i>Regina Egetenmeyer</i> - Universitatea Johannes Gutenberg din Mainz (Germania)</p> <p>Abstract: Din vreme ce științele sociale nu își pregătesc studenții pentru un domeniu profesional îngust, începerea carierei în acest domeniu diferă de celelalte discipline. Astfel, absolvenții se confruntă cu cereri speciale în ceea ce privește angajabilitatea. Din acest motiv, lucrarea de față analizează termenul de angajabilitate, precum și așteptările angajatorilor față de absolvenții de științe sociale. De asemenea, lucrarea prezintă un studiu comparativ al așteptărilor angajatorilor din șase țări europene; pentru această comparație, au fost luate în considerare strategiile de recrutare și criteriile de selecție ale angajatorilor. În urma analizei, se formează un șablon referitor la profilul profesional al individului, care reprezintă una din așteptările esențiale</p> <p>Cuvinte cheie: începutul carierei, tranziție, noi absolvenți, profesionalizate, studiu comparativ, științe sociale</p>
9.	<p>Dezvoltarea și evaluarea abilităților de bază. O abordare comparativă a parteneriatelor din Proiectul WoLLNET</p> <p><i>Cătălin Martin</i> - cercetător stagiar, Institutul Român de Educație a Adulților, Timisoara, România; student la Masterul European în Educația Adulților organizat de Universitatea de Vest din Timișoara <i>Andreea Dorobanțu</i> - cercetător stagiar, Institutul Român de Educație a Adulților, Timisoara, România; student la Masterul European în Educația Adulților organizat de Universitatea de Vest din Timișoara</p> <p>Abstract: Lipsa competențelor de bază riscă să aibă o tendință de creștere, mai ales acum, când criza economică este de tip W. Programele de formare la locul de muncă, atâta timp cât vor mai avea loc, sunt importante și necesare pentru dezvoltarea competențelor de bază, care pot ajuta un angajat să-și îndeplinească sarcinile de serviciu. Ar trebui să vedem această nevoie nu numai în raport cu productivitatea și eficiența muncii, dar și ca o contribuție în macroeconomie. Această lucrare va pune în evidență experiența parteneriatului din proiectul de cercetare WoLLNET, în special cu privire la politicile naționale care privesc dezvoltarea abilităților de literație, limbă și numerație necesare la locul de muncă, și de asemenea, concluziile cu privire la competențele de bază</p> <p>Cuvinte cheie: abilități de bază, Wollnet, loc de muncă, evaluare, ROI, impact, piața muncii</p>
10	<p>Învățarea la vârsta a treia: un model de îmbunătățire a vieții</p> <p><i>Franz Kolland</i> - prof.dr., Universitatea din Viena <i>Luminița Saftu</i> - Lector Dr. la Universitatea "Politehnica" din Timisoara; cercetător, Institutul Român de Educație a Adulților, Timisoara, România <i>Cătălin Martin</i> - cercetător stagiar, Institutul Român de Educație a Adulților, Timisoara, România <i>Anna Wanka</i> – cercetător stagiar, Institutul de Sociologie din cadrul Universității din Viena</p> <p>Abstract: Este tot mai evident faptul că persoanele vârstnice sunt excluse din procesele de învățare. Pe de o parte, persoane peste 60 participa mai puțin la activitățile de educație continuă în comparație cu alte grupe de vârstă, și pe de altă parte, puțini oameni în vârstă cu un venit modest și educație de bază găsesc drumul către oportunitățile de învățare de-a lungul întregii vieți. Acest lucru anticipează pericolul excluziunii sociale a acestui grup țintă, având drept consecințe suplimentare apariția unor probleme de sănătate, declinul capacității mentale, singurătate, etc. Pentru a elimina acest decalaj educațional, sunt necesare noi concepte și activități de învățare mai târziu în viață. Persoanele în vârstă care au un statut social scăzut au tendința de a trăi izolate social și spațial. Acest articol va prezenta, pe baza unei cercetări empirice, un model de includere a vârstnicilor în activități de învățare. Premiza principală este aceea că persoanele în vârstă care nu participă la activități educaționale sunt pregătite să se implice în rețelele sociale și prin urmare să afle cum pot aceste activități să conducă la o îmbunătățire a calității vieții acestora.</p> <p>Cuvinte cheie: excluziune socială, rețea social, vârstnic, Seelernetz, rețea de învățare</p>

11	Valoarea educațională a înotului pentru sănătate
.	Petru Baniaș - Conf. univ. dr., Universitatea de Vest Timișoara Marcel Răsădean - As. univ. drd., Universitatea de Vest Timișoara
	<p>Abstract: Studiile de specialitate care au analizat fenomenul "mișcare pentru sănătate", au demonstrat influența pozitivă a activității fizice asupra dezvoltării armonioase a organismului. La baza acestor succese stau o serie de factori, iar factorului educațional i se atribuie un rol hotărâtor. Pentru a beneficia de efectele benefice ale unei activități fizice regulate, o națiune trebuie educată și formată în acest sens, iar preocuparea pentru starea de sănătate a cetățenilor să fie ridicată la nivel de politică de stat.</p> <p>În acest context beneficiile practicării înotului pentru sănătate este demonstrată încă din antichitate, când băile și înotul erau folosite pentru îngrijirea și întărirea corporală, iar japonezii considerau activitatea în apă "sursa întregii înțelepciuni".</p> <p>Datorită efectelor multiple ale înotului din punct de vedere profilactic și terapeutic se poate afirma că practicarea lui are o valoare educațională deosebită, contribuind la formarea unui bagaj de deprinderi, cunoștințe și obișnuințe utile pentru păstrarea și îngrijirea sănătății, având totodată un efect pozitiv asupra relațiilor de natură socială.</p>
	Cuvinte cheie: înot, sănătate, adulți, mișcare, educație